

عنوان مقاله:

بررسی عملکرد مزرعه ای دو نوع ماشین نشاکار برنج در استان گیلان

محل انتشار:

دهمین کنگره ملی مهندسی ماشین های کشاورزی (بیوسیستم) و مکانیزاسیون ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

حسین پیمان - عضو هیئت علمی گروه مهندسی بیوسیستم، دانشگاه گیلان

شبمن بابازاده - دانشجوی فارغ التحصیل کارشناسی ارشد، گروه مهندسی بیوسیستم، دانشگاه تبریز

حماد ذرعی فروش - عضو هیئت علمی گروه مهندسی بیوسیستم، دانشگاه گیلان

علی ویسی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه مهندسی بیوسیستم، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

امروزه با توجه به اهمیت میزان تلفات محصولات، هزینهها و زمان انجام کار، در بخش کشاورزی و اطمینان از عملکرد درست ماشین آلات مورد استفاده در این زمینه، ضرورت استانداردسازی دستگاهها بیش از پیش مورد توجه میباشد که به سبب آن صحت یا عدمصحت عملکرد آنها تایید شود و با استفاده از دادههای موجود، بهترین دستگاه با توجه به شرایط، انجام عملیات کشاورزی مورد نظر، انتخاب شود. در این پژوهش برای تایید و مقایسه عملکردی نشاکار خودگردان سوار و نشاکار کاربرپایه از استانداردهای ملی به شمارههای 8102 و 14111 و 14121 استفاده شد. در نهایت با انجام آزمونهای آزمایشگاهی و مزرعهای دستگاههای نشاکار تایید شدند و بهرهبرداری ماشینهای نشاکار مورد آزمون در بخش کشاورزی بلامانع میباشد و همچنین با استفاده از تحلیل آماری بین صفاتاندازهگیری شده دو نمونه نشاکار، اختلاف معنیداری در میزان سوخت مصرفی و ظرفیتهای عملی و نظری وجود داشت و در سایر صفات اندازهگیری شده بین دو نشاکار اختلاف معنیدار نبود. زمان نشاکاری نشاکار خودگردان برای یک هکتار، یک روز و سوختمصرفی . 115 لیتر بنزین بود، درحالیکه برای نشاکار کاربرپایه زمان نشاکاری و سوخت مصرفی به ترتیب سه روز و 252 لیتر میباشد. در نتیجه استفاده از نشاکار کاربرپایه را در شالیزارهای استان گیلان میتوان توصیه نمود

کلمات کلیدی:

آزمون، استاندارد، ظرفیت عملی، ظرفیت نظری، نشاکار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/563555>

